

τσιρίδα

τσιρίδα, η, ουσ. [<τσιρίζω + κατάλ. -ίδα], διαπεραστική κραυγή: «από ποιον ακούγονται αυτές οι τσιρίδες;». (Ακολουθούν 12 φρ.)·

- **βάζω (τις) τσιρίδες**, βγάζω διαπεραστικές κραυγές: «μόλις κάνεις και σηκώνεις το χέρι σου να του δώσεις κάνα μπάτσο, βάζει αμέσως τις τσιρίδες»·

- **βάλε μια τσιρίδα**, κάλεσε κάποιον δυνατά ώστε να σε ακούσει: «φώναξέ μου τον τάδε από απέναντι, αλλά βάλε μια τσιρίδα για να σ' ακούσει, γιατί υπάρχει πολύς θόρυβος»·

- **δε μιλάω με τσιράκια** ή **δε μιλάω σε τσιράκια**, ειρωνική ή απαξιωτική έκφραση σε άτομο που γενικά θεωρούμε πως είναι κατώτερός μας, δεν καταδέχομαι να μιλήσω σε κάποιον που θεωρώ πως είναι κατώτερός μου: «να πας ν' αποταθείς στον τάδε, γιατί εγώ δε μιλάω σε τσιράκια»·

- **μπήγω μια τσιρίδα**, βλ. φρ. **πατώ μια τσιρίδα**·

- **μπήγω (τις) τσιρίδες**, βλ. φρ. **βάζω (τις) τσιρίδες**·

- **πάτα μια τσιρίδα**, βλ. λ. **βάλε μια τσιρίδα**·

- **πατώ μια τσιρίδα**, βγάζω μια διαπεραστική κραυγή: «καθώς κάρφωνε ένα καρφί, χτύπησε το δάχτυλό του και πάτησε μια τσιρίδα, που ακούστηκε σ' όλο το τετράγωνο»·

- **πατώ (τις) τσιρίδες**, βλ. φρ. **βάζω (τις) τσιρίδες**·

- **του βάζω τις τσιρίδες**, τον επιπλήττω εντονότατα: «μόλις τον είδε μεθυσμένο ο πατέρας του, του 'βαλε τις τσιρίδες»·

- **του μπήγω τις τσιρίδες**, βλ. φρ. **του βάζω τις τσιρίδες**·

- **του πατώ τις τσιρίδες**, βλ. φρ. **του βάζω τις τσιρίδες**·

- **τσιρίδα και κακό!** δυνατές, έντονες τσιρίδες: «βρε, τσιρίδα και κακό, αυτό το μωρό!»·